

AD LECTOREM.

antè claudicabant, syllaba, aut etiam pede integro breuiores, vel longiores: Quod ut plurimum accidisse videbatur vel propter articuli necessarij, aut particularum indeclinabilium (quales sunt αἰ, αῖ, γε, & alia huiusmodi) prætermissionem, aut propter earundem superfluum additionem. Item propter adiectionem, aut detractionem literæ ν. quæ nominum, & participiorum datiuus pluralibus addi solet, ut αἰ σπῆνν, pro αἰ σπῆσσι, & contrà, & πῆσσι, pro τῆσσι, & contrà, & verborum tertijs personis pluralis numeri, ut λέγουσιν, pro λέγουσι, & contrà. Hinc fiebat ut metri structura corrüperetur, dum pes ex huiusmodi syllaba & sequente confectus suis temporibus careret, ac in locum lamb. succederet, trochæus aut spondeus, aut alius pes metro contrarius, præter ipsius poetæ mentem, qui alioqui metricæ rationis & peritissimus, & obseruantissimus ab omnibus censetur. Erat & alius frequens error, quem typographorum incuria in ipsum poetæ textum irrepere passa fuerat, quum videlicet duarum syllabarum κῶλα, ut αἰβοῖ, ut οἰμοῖ, ut ἰδ, aut μονοῦερα, ut ἰδ, ἰδ, & similia, quæ separata linea scribenda erant, perperam cum sequenti versu confundebantur, aut precedenti annectebantur. In strophis etiam, & antistrophis, quæ breuioribus versibus constare solent, sæpe duo versus in unum coaluerant, & contrà unus in duos perperam resolutus erat. Nonnulla etiam in ipso poetæ textu scholiorum lectionem sequenti, correximus. Multa etiam, præcipuè verò in extremis Comædijs sunt emendata, quæ à variarum dialectorum imperitis hominibus non correctæ: sed deprauata videri potuissent. Videndum enim erat, & attentè perpendendum quinam essent qui loquebantur. Nam plerunque Thessalus, aut Lacon, aut Acharænsis, aut Atheniensis, aut Bæotus, urbanus, aut rusticus, doctus, aut indoctus, vir, aut mulier, dominus, aut seruus aliquis in scenam introducitur, qui pro varia personæ, sexus, fortunæ, regionis, urbis, locique conditione, vario etiam vitur sermone, quod Aristophanes consultò voluit obseruare, ut uni cuique, quod suum est, attribueret, atque ἰδέσθω seruaret, & si quid præter decorum, & eruditum loquendi genus afferretur, risum inde captaret, quod Comici sibi potissimum proponunt. In nonnullis etiam Comædijs argumenta, quæ versibus conscripta fuerant, & tamen perpetua linearum serie non aliter ac oratio soluta legebantur, rursus distincta sunt, & ad pristinos legis metricæ numeros reuocata. Idem etiam factum in variis variorum poetarum versibus, qui sparsim in vetustis scholiis ita erant scripti, & confusi, ut non versus, at oratio soluta viderentur. Item nonnullæ historiæ ex diuersis authoribus allatæ, & tamen corruptæ, ex ipsis archetypis sunt restitutæ. Hæc sunt, candide lector, quæ in hac nonissima huius poetæ editione præstitimus. Quod si quis verbis nostris fidem habere nolit, hæc saltem cum cæteris omnibus conferrere grauetur. Tunc enim longè plura, quàm quæ à nobis sunt dicta, reapse reperiet. Interea verò hæc, qualiacunque sunt, æqui, bonique consule, & iis, qui tantum laborem utilitatis publicæ causa non sine graui molestia tolerarunt, gratias habere. Vale.